Cît vor domina nelegiuirile?

Pe teritoriul Republicii Moldova continuă actele de nelegiuire. Pe malul stîng al bătrînului Nistru, şi nu numai acolo, se aud împuşcături. Probabil, astăzi pe nimeni nu-l vei mira cu aceste informaţii, dar e păcat, totuşi, că oamenii încep să se deprindă cu această urgie. Pretutindeni, unde sînt cazaci, gardişti şi alte persoane care practică aceeaşi meserie sîngeroasă, apărînd fotoliile «capilor» Transnistriei, tirul de foc devine o obişnuinţă. Iar acolo, unde-s împuşcături, sînt şi morţi... Şi cînd auzi cîte un pretins cetăţean al U.R.S.S., exprimîndu-se în presă precum că cazacii luptă cu arme cîştigate în ciocnirile cu poliţia, zău că ţi se ridică sîngele la cap.

DEUNAZI m-am întîlnit cu un prieten de copilărie. M-am mirat la început, deoarece ştiam că-şi face serviciul militar, însă după nişte discuţii mi-au devenit multe clare. Consăteanul meu, pre nume Ciorbu Vladimir, împreună cu alţi băieţi moldoveni, îşi făcea serviciul militar în unitatea de la aerodromul Armatei a cincea, situată pe teritoriul raionului Slobozia, dar aflată sub jurisdicţia Odesei. În ziua de 14 martie în unitatea susnumită au sosit 6 automobile de marca ZIL-130, în care erau în total 30 de gardişti. Toţi militarii au fost scoşi afară şi aliniaţi, apoi au trimis după superiorul Deicov Victor. La sosirea acestuia, soldaţii au primit ordin de a încărca armament de pe teritoriul aerodromului în maşinile gardiştilor. Însă patru băieţi, printre care consăteanul meu, căruia i s-au alăturat băieţi din Hînceşti, Ialoveni, Congaz, au refuzat să încarce armament, bănuind care i-ar fi destinaţia. După ce în camioanele gardiştilor au fost încărcate bombe de avion, aruncătoare de mine, cartuşe şi mitraliere antiaeriene, cei patru băieţi au fost închişi într-un beci, unde s-au aflat trei zile cu cîte un pahar de apă şi o hrincă de pîine, fiind bătuţi mereu cu patul armelor şi cu picioarele. În unitate au rămas 16 gardişti.

Iar acum aş vrea să mă întorc la acel Deicov, originar din Rostov, care la agravarea situaţiei şi-a transportat familia la baştină. Cum a putut el să permită aceste nelegiuiri faţă de cei patru băieţi, care erau în subordinea lui, ce ar putea să răspundă mamelor acestora? Dînşii au fost luaţi acasă de părinţi nu mult după evenimentul consumat.

În ziua cînd mi-a povestit despre nelegiuirile gardiştilor, Vladimir Ciorbu venea de la spitalul din Căuşeni, unde după un control minuţios a aflat că a rămas cu rinichii dezbătuţi. După cum mi-a spus tot el, gardiştii pomeniseră atunci că la Tiraspol 16 avioane sînt gata de luptă.

Ion VULPE,
student.